

MIC. # 9333 (RAB. 2326)

MA'YAN HA-HANAH VE-'OD
SEFARIM

מעין החנה ועוד ספרים

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[17--]

MASORETIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

קִדְקֵד לְבָאֵת וְכוּ וְזֶה פִּירוּשׁוֹ קְדוּשׁ בְּעֵלְמוֹתַי וְקְדוּשׁ בְּתַחֲנוּנַי וְקְדוּשׁ בְּבִלְעוּלְמוֹתַי יְדוּד הַטָּהוֹר
בְּמִדַּת כְּבֹדוֹ שֶׁהוּא וְזֶשֶׁה אֲמִנְתֵּה הַכִּיָּם לְבִסָּא הַבְּבוּד מִיּוֹד גַּלְגַּלִּי הַמְרַבֵּה מִתְגַּלְגַּלִּין וְחִרְשֵׁי אֵין
אֲדוּנֵי שְׂרַפְרָפ וְכָל רְקִישֵׁי כּוֹלֵם אֲחִיזֵין חֲלֻלָה וְזֶשֶׁה שֶׁהַכִּיָּם טוֹבֵר עַל כִּסְאֵי הַבְּבוּד לְשֶׁבַע סִמְקוֹמוֹ
כָּל תִּיֵלֵי מְדוּסֵי פִּתְתִים פִּיֵּהִם וְאִין בְּרוּךְ כְּבוֹד הַמְקוֹמוֹ בִּחַ וְרִיָּה שְׂבִחוֹ אֵלֵי הַכִּיָּם שְׂבִחוֹ שֶׁהוּא אֲמִנְתֵּה
הַכִּיָּם לְרִאשׁוֹ מִחֲזִיק הַרְאֵנו לְקַבֵּל הַכִּיָּם מִיַּעֲבָדוֹ וְכָל חִיּוֹת הַקֶּדֶם וְשֶׁרָפִים וְגַלְגַּלִּי מְרַבֵּה וְכִסְאֵי
הַבְּבוּד וְחִיּוֹתֵי מַעֲלָה וְחֲשִׁמְלִים וְכִדּוּשֵׁי מִתְגַּלְגַּלִּים וְמִתְקַבְּרִים וְמִתְגַּבְּרִים וְנוֹתְנֵי הַדּוֹדוּת וְמִתְגַּלְגַּלִּים
אֲדוּנֵי כָּלֵם וְאֲוֹמְרִים בְּכִיָּה אֵל הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ הַיְחֻלְקֵךְ לְעֵלְמֵם וְעַד וְזֶהוּ פִּיֵּהִם הַמֶּלֶךְ קוֹדֵם שְׂבִחוֹ הַטָּהוֹר
הַמֶּלֶךְ מִסְבָּרֵי הַטָּהוֹר הַיְחֻלְקֵךְ לְשֶׁבַע וְאֵל הַשִּׁיֵּת מִסְפֵּי שְׂמַיִם וְאֲוֹמְרֵי יְחֻלְקֵךְ לְעֵלְמֵם אֵלֵיךְ פִּנּוֹן
וְכִיּוֹן שְׂבִחוֹ מִסְבָּרֵי לְפָרוֹן פִּנּוֹן דְּבִיּוֹן נֶהַר שֶׁלֹּא אֵל וְנִמְלִים אֵלֵם שְׂרַפִּים אֵלֵם מִלְּאֵכֵי הַשָּׁמַיִם
וְכוּ טוֹבֵלִים כָּלֵם וְמִתְקַבְּרִים לְבָדָהִם שֶׁלֹּא חֲדָשִׁים לְבָדָהִם וְכֵן מִכְּרֹם שֶׁיֵּי לְעַל נֶהַר הַיְדוּד כִּיּוֹד וְגַבֵּי
מִן הַדּוֹדוּת וְזֶה פִּיֵּהִם שֶׁלֹּא אֵלֵם שְׂמַחוֹ דְּבִיּוֹן מוֹשֵׁךְ נִמְלִים וְהוּא שְׂמִי מִיֵּשֶׁת שֶׁלֹּא תִיּוֹת שְׂבִחוֹת
כִּסְאֵי הַבְּבוּד וְחִיּוֹתֵי אֵל מִיֵּשֶׁתֵי אֵל מִיֵּשֶׁתֵי אֵל הַקִּבֵּה וְחִיּוֹתֵי אֵלֵם נֶעֱשֶׂה אֲדוּנֵי הַטָּהוֹר וְהַקִּבֵּה יִשְׂבַּע
עַל כִּסְאֵי הַיְדוּד אֵלֵם לְמִלְאֵכֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁלֹּא הֵן בְּעַבְדוֹ לֹא יֵאמְרוּ וְכִיּוֹן הֵן סְדֻקָּיו וְכִיּוֹן מִלְּאֵכֵי
הַשָּׁמַיִם בְּאֵין לֵהֵן מִתְקַבְּרִין וְעוֹבְדֵי בְּאֲדוּנֵי הַטָּהוֹר שֶׁלֹּא אֵלֵם בְּכִיּוֹן מִלְּאֵכֵי הַשָּׁמַיִם
אֵלֵם שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ הַקִּבֵּה הַטָּהוֹר מִסְפֵּי וְכֵן בּוֹ גְּלִיּוֹת הַמְּכֹנֶה רִזִּיָּל וְעַלֵּי הוּא אֲוֹמְרֵי מִפִּי שְׂמִי
לֹא תֵּלֵם הַטָּהוֹר וְהַטָּהוֹר וְלִמָּה טָקֵם גְּלִיּוֹת בּוֹ שְׂמִי גְּלִיּוֹת בּוֹ שְׂמִי כֹּהֵר רִזִּיָּל שְׂמִי מִלְּאֵכֵי הַשָּׁמַיִם
מִיָּה אֲנִי לְהִיָּת וְחִיּוֹתֵי בְּעֵלְמֵם וְעוֹמְדֵי אֵלֵהֵם זֶל עַל הַר חֲרָב וְשׂוֹמְרֵי קוֹל הַבְּבוּד מִפִּי וְהַמֶּלֶךְ
וְחִיּוֹתֵי הַקוֹל בְּעֵלְמֵם וְכוּ סִתִּיב כִּי שֶׁלֹּא הַשָּׁמַיִם יוֹלֵךְ אֶת הַקוֹל זֶה רִזִּיָּל וְעַל כִּנְפֵיִם יִגְדֵר וְזֶה
זֶה אֵיֵהוּ אֲמִרְוֹ עַלֵּי גְּלִיּוֹת שֶׁהוּא עוֹמֵד לְבַבֵּי הַכִּסְאֵי וְכֵן פְּתוּחוֹת לְקַבֵּל מִפִּיֵהִם שֶׁל
חִיּוֹת וְלִמְלָאֵךְ כֵּן הֵן שְׂרַפִּים כָּל מִלְּאֵכֵי מִלְּאֵכֵי פִיֵּהִם שֶׁל חִיּוֹת וְעוֹד מִדָּה אֲחֵרֵת שֶׁל גְּלִיּוֹת
שְׂמִי כֵּן מִחֲבַת בְּרוּל וְהִיא שֶׁלֹּא אֵלֵם וְחִיּוֹתֵי עֲלִיָּה נִמְלִי אֵלֵם מִטָּהוֹר דְּבִיּוֹן וְחִיּוֹתֵי כִּנְבֵי מִלְּאֵכֵי
וְגַבֵּי עֵלְמֵם כִּי שֶׁלֹּא יוֹם וְהַטָּהוֹר אֲמִיֵּתִים בְּעֵלְמֵם כִּיּוֹן שֶׁרִאשׁוֹ מִסָּה מִיָּד נִזְדַּמְזַם מִיָּד עַלֵּי
הַכִּיָּם וְהַטָּהוֹר לְמִסָּה וְכֵן בּוֹ זֶהוּ שֶׁל מִלְּאֵכֵי אֲוִיָּה שֶׁהֵם פּוֹנְבֵיִם לְכִסְאֵי הַבְּבוּד שֶׁהֵם נְבוֹרִים
וְטוֹבִים מִכָּל הַמְּלָאֵכִים וְסָדָּן לְשׂוֹרְכֵי בְּהַבֵּל פִּיֵּהִם מִיָּד פִּיֵּהִם הַקִּבֵּה זִיו כְּבוֹדוֹ וְאֲמִרֵי לְמִסָּה
הַשֶּׁבַע לְהֵם תְּשׁוּבָה אֵל מִתְּנֵה כְּתִיב בְּתוֹרָה אֲנִיֵּה אֵלֵךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם שֶׁמֶלֶךְ
נִשְׁתַּבְּחֵת בְּמִצְרָיִם וְיִצְאֵתִים בֵּן חוֹרֵן אֲתֵם צְהַרְבִּין לְתוֹרָה וְכִיּוֹן לֹא יִהְיֶה לְךָ אֵלֵם אֲחֵרֵם עַל
פִּי שֶׁמֶלֶךְ חוֹן עַלֵּי בְּנֵיִם אֲתֵם צְהַרְבִּין לְתוֹרָה וְכִיּוֹן לֹא תֵּשֶׁא אֶת שִׁמְךָ אֵלֵךְ לְשׂוֹא שֶׁמֶלֶךְ מִיָּד

ויתן. ש בניכם שאתם צרכים לתורה לשנות שבוטי. וכתוב זכור את יום השבת לקדשו שאתם פועל
 ש בניכם שאתם צרכים לתורה. כתוב כבוד את אביך וכן שאתם אב נאם. ש לבם שאתם צרכים לתורה
 כתוב לא תרצח ומא שפירות דמים. ש בניכם שאתם צרכים לתורה. כתוב לא תפאקן שאתם נשיי
 ש בניכם שאתם צרכים לתורה. כתוב לא תגנב ומא. ש ממון צדקית שאתם צרכים לתורה. כתוב
 לא תענה בדין שאתם עדות מקר. ש בניכם שאתם צרכים לתורה. כתוב לא תחמוד שאתם צדקים
 נאדות וכתמים. ש בניכם שאתם צרכים לתורה. מיד חזרו כל מלהם והודו לדברו של הקב"ה ואמרו
 ה חזנו מה חרה שמתך בעל הארץ. למדו הקב"ה כל הדורה כל בארבעים יום ושכל ליה נארה
 אימתי של מלאכס ונזוה מלאכי אימה מלאכי זיע מלאכי חלמה מלאכי חתת מיד אחזו אמר
 נשחתו בשעה א' מיד קרא הקב"ה ליפיפיה שר התורה ומסר לנו את התורה ישרה בעל נשחור
 וכל מלאכי השרת נשנו לו אנהביו וכל אחד ואחד מסר לו ספר רפואות וסוד שמות שהן יואל
 מכל ססה נכסה וכל שמושיהן שכן הוא אמר עליה למרום שבית שבי. לקסב מיתנות טאס
 נאך מלאך המות מסר לו רפואת הדבר שנא' ויתן את הקעורות ניכפר על השם מהו השימוש
 הנכבד שמשרו המלאכים למשה על ידה יפיפיה שר התורה ועל יד. בוכטורון שר הפנים
 ומסרם משה לאשור נאשור לפי מסרם) שהא כהנא רמא ויקראו לו

כג שט צב אדם שמונתה שנים לא יזנוע יחד בלילה לא יטעו עשואין שט יטהו יחד וזה ספק
 קס נוהגים עבאדם ילא שאו באתוס לב אחיות ילא שא אדם באתות נדוהא פוטו זו אחרי
 לא שאו באתוס אשה נברה ילא ישאו באתות לאב ובנו כד לא ירחתן אדם בצע עם חביו בין
 וצת ובת ובן כזה לא ישא עשואין לב ילהו יחד כי לא ינתי יכו באתות בעבת א אחד מהם יט
 חי יגי בנה או מור ינאומור לא ישאו בפרטים ביוס א אב או להעד להם כח שא יזהרו בהם
 ילא יכד צב נתי כצב לתופה צה יעד יכז אתוס שנאוס לא ידורו בנרא יחד ועי נכד כי
 שצ אתוס יחדו יכח ג בעל בתוס לא יזנוו בביתא כי א מהם יטט או ימור כש ד חנה יכח לא
 ישא חביו סנדק לשט צנו אלא אס סן מת האתר ילא ינח אדם מלמקנה עם אשה לני עב לה
 לא אשה עב לה לל דשש לשבורה לא דשש בעלה לשכב אצלה ילב אדם האומר דוד שתור חן
 לנבור לשבור כד וכך ארד שיטה כן ילא ילך אדם מבירו למדך נחזור לבית דק עמוד לפני דפת
 לשאל מה אכד ילד לא ימאח מנעליו ביוס אדעתו לילך בדוד ילה לא ישכאדם על טלה שמת
 בצרייה נכן לא ירכוב על קווס כשהוא עומד בתוך הספנה ילא אק טלדף שבולא מהספנה לא ישכ
 לו לא ישקע אדם אונזין בעצם ילא טעבת והשיק בעצם ילא פרה שילדה שט עשס יחד און כד נצר
 שאינו רפל להיור כעון רפננלת שילדה בצס ביוס א ש לשנתען מיד יכן איטי העושה פירות צב
 צנה א ש לקוצכו מיד ואין להנחתו כלל ילא אילן העשה פירות אין לקוצכו יכל לא יכדוב אדם
 על ספרו של הוא אלא יסוב שמו טלו בב של הוא יכן לא ילא האש והזקן כזה נסן לא יעג
 צרינו כזה אפי מל ביוס נטש ופ לא יקנץ הצפתים צאר ימי החול טאס הנלים ביוס ה נתיחם
 בעאן בעט יכזה לא יתץ חס דבור נכח שאופס בו להשתעם באות מקום אלא ישיטן לרקנו
 שנית כי חנה בדבר יכח רחננת שקראה טעו התנעל שאעינה מיד נסן כל דבר שינו יסית
 מן הבית יכח לא יכב אדם תתנעלת על צס לעל אסותם יכד לא ינל אדם לורה כי
 הוא טנ כלני יכזה אשה אדעילה להניק טה תתיל להטק מוד אלא

מגילת תענית ארליך ימיא דעא הירענא ביהן ומקצרהון דעא למיספר צדוק מן פש

יחיא דנטון ועב דמטא ביה איתיד תמילא דלא למיספר צדוק
 כדוקין אומחם מביאן תמילא מאל יחיה זה מביא שבתא מתה וזה
 מביא ב שבתות וזה מביא שלשים יום ומה היו דורשין אמרו כדכב בתורה איי הוצא א תעשה כבדך
 יחיד וישמע אמרו עהם חמשים אין אהם תשאין עשנת כן לב שאין קרין צבור טא לא משל לב של
 שני צ אר בטי ישראל נל קרבי זה הדם לתמי אומלבים לאשי זה הקעורק החזה לבונה נחומי או
 הנספס נבל שהוא צרח נחום השמרו להקרב לי צמועגו איהיו כלם באים מקל צבור ותיצומת ק
 הלשכה דעא חטין שטא יא ויתע בערד תל השמרו להקרב לי צמועגו ולהי הוא אומר והיה לכם
 למשמרת עד א תעשה עשר יום מה להלן מבקרו אונתו לימים קורס פשיתו אהל כאן מבקרו אונתו
 ימים קורס לשיתערו וכצנברו עתה ונצתנס הקרין) איהיו שנקטין שקליהן ומניחין אונתן בלשכה
 והיתמיהן מקרה בין אונתן משל צבור וכל אונתן הימים שדנוס עשאוס ינע' ומתמטא ביה עד סוף
 מטעא איתקרב חנא דפסחא דשבועיא דלא למיספר ואיזו זו העבר ילא נצכו לבדוכ לכה מים קעות
 שבועילא אה אהיו דנין צננד צייתוסים שהיו אומחם עזרת לאחד השגר נטבל להם רבצ אמר להם
 שועים צומטו לכם ולא היה צנן ארס שהחזיר לו דבר מן מוקדן א שהיה מפעפע כננמו ואמר משה
 רבי(אונת ארץ ישראל היה ניקט שצרת יוסא הוא נפיך עמר ותיקנה למחר השבתה שיתענו שנ
 ימים אחר זה קרא לו התקרא הזה אחד עשר עים מחורב ער קרס בותע אס מרטה אונת ארץ ישראל
 מפני מה טכבס צמדכר מ' שנה אל רבי ובכך ארנה פגועה אל שועה שטעלם ולא תרא קמה שלמה
 כשיתה צמילה שלכס אל ובמה ארנה פוערני אל הכתוב אומג נספרתם לבס ומחלה השבתה יכול
 לא יהיה המטין קלוי אלא בשבתות תל תקפכו חמשים יום הא כבד איות יני עז להיוב בשבת מונה
 שבת שבתות תל להיוב אחר השבת מונה חמשים יום וכשאתה קורא מחחלה השבת ומחחלה ינע'
 קרא של פסח ורבי איטור אומר אינו וכוך הה הוא אומג תפסר לך מהחנה הספירה קלמה כבד יאז
 שבת כראשית שספירה ככל ארס רבי יקנע אומר אמרה תגה מנה ימים וקנע חרס מנה ימים
 וקנע עגרת מה ח' פמנד לביתו נבחה וק רבי שמטא אומר אמרה תורה יאז עומר בפסח ושיני
 הלחם בעצרת מה להלן רב אהל כאן רנל ותיילת רנל רבי יהודה בן בריא אומר נאמר שבת
 למענה ונאמר שבת למעלה מה להלן רנל ותיילת רנל בפמנד לונק וכשאתה ומחחלה השבת הוא
 ומחחלה יום עוב הראשון של פסח י:

פרק שני אידור צבועה באייר חנוכה שיר ירושלים דלא נקספר בב מקומות כתוב
 במעלה הזאת חנוכה ירושלים דלא למיספר א' כשעמו ישראל מהעלה
 וא' כשכרונה מלכי יון ונדרונה בית חמונאי שני י' שלם החמורה

בגמרה ול נאמ"כ שבטתה החומה עתה השטהם על הועמדו שכן הוא אומר גם על השת הקול הדוד על
העמדתו ול ואומר הוא יבנו ויעלבו ויעמד מעט ולו ול ניקדו התעוררהם והשוערהם נעושי המלחכה
וכשצמדו למותם אונתו היום עשאוהו ינע"י כ"ל בושכת פסחא זעירא דלא מויספד וזו השיב ליה ש
את לא שהיה לא אומר אב מן התי עמא ואב מן המך עהור ח"ו רבי יהושע אס אב מן התי עמא ק"ו
אב מן המך עמא אס התי עהור אב מן המך עמא אס התי עהור עמא אס התי עהור עמא אס התי עהור
ממנו שהיה עמא נסוג במעט ג"כ פסחא זעירא דלא מויספד ק"ו לבסחא רבא ועוד דבר אחר
השיב רבי יהושע שהיה לא אומר זכין עקעו נאין זכין עבדנא אל רבי יהושע אס לקעין אמות ק"ו לבדנא
וכאנת פסח נבול כד מאנת פסח קען "ככ"ב בו נבדנא אב תהא מירושלים הוא דכתיב וילכודנו את
מכונת ציון היא שיר דוד זה מקום הקדשים עבאו שהי מקפה לבני ירושלים ולא היו יכולין שגל לאת
נבא מפניהם ביום לא בלילה וכשנכדו צדקתא נבא הננו אונת ממש ואונת היום עטקדנא עשאוהו ינע"י
כ"ל ביה איתעילא כללאי מיהודה ומירושלים אבמי מלכות יון היו מוכאיו עממת נרה ויתנן אונת על
כתיב ע"ז שגם יעל כתיב התנוונת נעל כתיב קצרת נעלה צבא ש"א וכדכין על מצחו שגיר ועג
מאצו על חמור אין נבטיה חלק בזה שגל כמו שהיו פלשתיים עושים כמו שנא נחש לא ימלא וכו'
והיתה הפכירה כים וכו' וכשנבדו בני ישראל באלוהים יום שגלגלם עשאוהו יום טוב :

פרק שלישי סיון

ב"ז בסיון אחרת מעדל צור זו קסה בתאדום שהיתה יושבת בן קתומ
והיא היתה יתד וטה לשרא בימי ינעס וכשנברה יד צדקתא נבא כ
בבגום והוא אום ממש והוסיבו שרא בתוכה יאונת היום שבבזיה עשאוהו ינע"י בע"ז כ"ז בו ג'ו
אנשי בית שאן ואנשי בקעתה ואח קס היו יתד וטה לשרא בימי ינעס כלבי הערבים מפני שרא נתייבו
שית בדא ולא הנטה אונתם לא יהושע בן נון ולא דוד מלך ישראל וכיון שנתתיבו נמת ונבחה יד ביה הנה
הננו אונת היום עשאוהו ינע"י שמתחה היא לבני המקום שחלכותם נעקדה מן העולם שרא נעל
מיושעים בחר כיון וק' המלך עולם ועד איתותי כשיאבדו נים מארצו ואומר יהוה תעלואם מן
הארץ וע"י ככה ביה איתעילא המסנא מיהודה ומירושלים כשאו בני שמעל לעגור עלי שרא עג
הככות נבאו עמקם במשכחות ונות כעעיים ומאכהם אמרו ומיי"לך נידון עמקם אל גביה בן
פסיקא לעכמים שוער הסתאני אך ואדון עמקם אמרו לנו קודר שלא תחלוש שרא אל אך ואדון
עמקם אס ינחוט אמרו להם קדמו שבנן נמתים אמרו שמעלים כתיב בתורה ביום ההוא כח
בתאד אבדו מלך נתיב את הארץ הזאת ואנו מזהו שלא אבדו ולא עוד לא שאבדו הוא בכור
בנאו עתעך עמקם השיב להם גביה בן פסיקא כתיב בתורה ולבני הפלשתיים אשר לאבדוהם
נתן אבדוהם מתנות וכתיב ויתן אבדוהם את כל אשר לו לטחך עמדו נבחו להם באן כעעיים

יאמרו אתן כגון שגו היא שכן כתיב בתורה איתן... וביהיה ז' ביהיה ז' פ' ביהיה ז' פ' ביהיה ז' פ'
 שדכתיב בעל והקדתי קיום קה כתיב בתורה ויאמר אדור כגו... עבד עבדים יהיה טאחיו עבד עבדה נשטם
 עבד נתי ונכסיו טתי ולא עוד שיש לבם שנים הרבה שלא עבדתי אונתנו טא אלכסנדרוס מוידקון השוכר
 נכחו העיבאיתם אם ארס מחזיקים העובדה מוטב ואם לאו קה ארס לו לעבדים אלא תגלגלתימם
 הלכו ונא מלאו השוכה מיד הניחו בתיקם כשקם מלתיים שדוהיקם כשקם זרושכ כוהיקם כשקם ששטיי
 והנה וכוהו לקם הנא אורה שנה שבישית קיתה ועשו אורה קיום ינתי באו הקצרה ואמרו מתורתם
 אנו מביאין עליהם ראיה שטא נשאה אעה משכנתה וק ששים בואו ארעים יצאו מארצנו כולם עשנו
 כמפ וזהב שכן כתיב בתורתם ויטלו את המאכרם קמו לבן כספנו וזהבנו אלא ביהיה ז' כתיבא כלם ארס
 מביאין טא מן התורה כתיב בתורה ומוטב בעי שגל אשר ישבו במצהם קל שנה ששים כוהו קיו
 אבותינו והעבדום בחומר וכל בינים וכל עבודה בשדה תנס בלא גכר סמה שנה טעגלתינו ככל
 יום קנט עבלא ואל בינס ישבו פלגסופים וחשכו ולא קבעו קמאה שנה עד שהיתה מצהם שלהם והלכו
 קמם בבוסתנים וביקש אכסנדרוס לעלות לירושלים הלכו הכותיים ואל קה קה שזיין מניתיין אונתך
 טכס ביהיה ז' קרע קרעים שנהם מפי איתה שיה כיון שרתים ביהיה ז' כתיבא קמך נשאה ע שר
 אנפיתות נתי כקם שתי ארעם עובדה וכהם הווא כמפ כיון שהגע לחר קבית אמר לו אדוני המלך
 שלח מנעך ונעול שתי אנפיתות קללו מפי הרצפה שהיא חלקה שלא דמנה קמך וכיון שהגע שיה
 קרטי הקרטים אלא אדוני המך עד כאן יש לנו רשוד לכנס מטאן ואיך אין לנו רשוד לכנס חמרנו
 קה אנו רנס ונשאלא אשנה לך ביהיתך חמרנו רופא אומון קקרא נשכר הרבה קענאם איתה טענה
 כך יאמרו לא זממס טד שהפשו נתם אמרו חכמים נביהיה ז' כתיבא טלך קכתיב חומר שאלח
 אכין ואמר ורבל לדהך וכתיב חסם בני נשמח לבי ואשיבה חורפי דבר

פרק רביעי תמוז כ"ד בתמוז טדא ספר גיורתא דלא לטיספד מפי שהיה כתיב ומונח
 לבדוקים ספר פיזיות לאו שנסקעין לאו שרפין לאו טהרין לאו טחקין
 וכשהיו כותבין אדם שגש והולך ורואה בספר אומר להם מנין אתם יורשים שנה פייב סקילה וזה
 תייב שהפה וזה תייב קהנה וזה תייב תעקה לא היו יורשין להביא ראיה מן התורה שאין כותבין
 חלבוה בספר ועוד שהיה הכתיבתי אומר עין דחכעין מי שסימא עין חבירו יחזור ויסמא עיני
 קווא עיני כה שיהיו שנהם שנים אחרת ופרשו השמלה נפי זקני קשר קדכום כתיבין וירקה
 בפטו שהיא דוקת בפטו אלא חכמים והלא כתיב בתורה התורה והמאנה אשר כתיב לעורחתי אשר
 התורה אשר כתיבתי והמאנה לגיורתי וכתיב ועתה כתיבו לבם את השירה הזאת ולמדנה זה מקרא
 שומה כתיבם או הלכות ואורן קיום שבעלמהו עשאוהו ינתי

פרק חבתיש

בעו סא בזמן איני כהניא דא דא חספ סכשערה נלתי לאשונה לא
 היו מביאין בו קרבן גזס אמרו חסמים נמחר כשיעלו העלות אף הם
 יהיו כהנים להביא יתקיינו להם חסמים את יוס עז באב שייה מביאין בו קרבן עזס וכל מי שדנא מטטה
 קרבן לוקדש אפילו עזס כעור מאזנתו הספד של אזהר היום נאכל חמארת ומשמורת רדח ונדבות בכורות
 ומשמורת קודות נשלמים לבך הוא אמר כל איש לאי עלוהי אטיא או בכורה ומה הוא זמניא עז כהנ
 זה הוא אטה אומר בעו בו בנ זקנא בן יהודה ועמיהם כה יס לגייוס נישראיס נחם נעבהס מש חרהס
 ננתיס ומזוהס וכל מי שעטה בעצמו בני ננבי על בני קוצטי קצעות בני סלמי הנעופדי ומה ה
 בני ננבי עלי ובני קוצטי קצעות לא פעם א גיה מלכות יונ על שרג שלא יעלו בכורה לירושלים והוא
 מלבי יין פרוסאות על הדתס כדרך שהנשיב ירעס משמרות על התחומין שלא לעלות לירושלים ולא
 היה אדם מעשה השמים יכול לעלות לירושלים מה שמו הכהנס שבאזהר הדור נירא חמא שבהס
 הפאו בכורהס ונהנוס בסלס נחיתו אונתס בקצות ונועלס הסלס והעלו על כתפס כיון שהנעו
 למשמור אמרו להם לירושלים אתס נעלס אמרו להם לא יא לעשות שט פלח דכילה במכה שדון
 שלפטיס וסלי הלג שעל כתפס נכיון שעברו מהס עמרוס בסלס והעלס לירושלים ומהקס בני
 סלמי הנעופדי אלא פעם א גיה מלכות יונ הרטה שלא יפאו עזס למערה והנשיבו מלבי יונ
 פרוסאות על הדתס כדרך שהנשיב ירעס משמרות על התחומין שלא לעלות לירושלים ולא היה אדם
 א מעשה השמים יכול לעלות לירושלים מה שמו הכהנס נירא חמא שבהס היו מביאין בו גה ע
 עזס נענשין אותן כעין פולמוס ומנתיין אותן על כתפיו וטולין כיון שהנעו לאזהר משמר אמרו
 להם לירושלים אתס טולין אמרו להן לאו לא להביא נעולת מן השוכך הזה שכל סעולס זה שעל
 כתפיו וכיון שעברו מהס פרוסס והנחוס מעל כתפס ונעלו הנזקה ונעלו לירושלים ולבי שמסרו
 עצמן על המצות לבך נכתב להם שס עוב המעלה הזאת נזכר עוב לבורות ועליהם ועל כיוצא בה
 נאמר זכר כהן לברכה ועל ירעס בן נבט נאמר נשס נשעיס יחב ומה ראובביהואן יהודה
 לעול להם שס עוב נזכר עוב לזרות לא שכל קדוזה לעול אתה השם יעול נכשעל בני הנזלה
 ולא מלאו עזיס כלשכה עמדו או והקנדכו עזיס משל עצמן ומכרו אותן לזבור וקרבו מהס
 קרעוק צבור וכך הקינו שמהס הנביאס שביניהס שאפי הלשכה מלאה עזיס נאפי משל צבור
 יהיו או מתנדבס עזיס ומן זה ומביאין כל זמן שירצו ולא יהי קרבן מתקרב לא משלם שנאמו
 נחיתלס חפלו על קרבן העזיס והכהניס חלניס ודעס להביא לבית אהנו ולביהאבותינן בעתיס
 וזומתיס שנה טעה לבגר על מזבחה אהנו ככתוב צרורה נאומר כי טורא הבין את לבבו

לדנוש בתורתה ולעשות ולמד לשלם תק ומשכע יאה שהסכמו עליה
 ואותן הימים אסורה בהסכר ותעטת בין משחרר הכית ובין שלא מרד ר' אהרן
 מנורקס מפג שאכל הוא להם אומר רבי אשור בדכונק את הייתי מרבי בניו של מנורקס בן שלום
 ואיך עב להיות סעבה והקטעני) בו ולא השלמוהו מפג שינע שלבו היה אותו היום ככל בית
 הבנא להנא בימי מלכות יון היו רנין בהני נבהם מפג שהכדוקים אומרים תירס הקצת עם הבן
 נעטל להם רכז אל שנעים זומטן לבם ולא היה בהם א' שהחזיקו לו רכז חנן מוזקן א' שהיה מפוט'
 כנצו ואומר ומה בצבני הסאה מסח כחי תירסני בצו הדאה מוכחי לבא קחא עליו המקרא הזה לא
 בני שעיף החורה ינשבי קאחן ור' נכרוב א' אומר לא בני כבעון נאיה נענה לא מלמד שטא כטון
 על אמרו והולד מומנה טעה אל רבי נכרוב אהה פוערפ' אל שועה שבעלם ולא תהיה תורה שלמה
 כשיהה סגילה שלבם אל נכרוב אהה פוערפ' אל מה לבת בני שכן יפה כתה בן האתור קאמר בבתי
 שכן הורה כחה במקום האחין מן הוא שלא תירסני וכאנרבת יד בית תשמונאי כאלום והיו דטן
 כהני ישראל ואותו היום שסלום ששחנה ינע

פרק ששי אלו טענה בשל יום חנוכה שור יונשלים רמא למיסכר שספרוקו
 נבהם ונכרה ידס של ישראל ובטאנהו שכן הוא אומר ותעט
 החומה ככה סאפול ואטפ שנכרה החומה עדיין השערה לא נבנו שכן הוא אומר הוא יבנו
 ניעלנו ואומר ויפקדו השוערים והמשוררים וטגשי המלכה לפי שאין מנסיכין על השדועל
 הטורות לא במלך נכביא נכבד וטאורם ותמאים וכסנהדהן של טא נבתי תודות נשיד טא
 והתורה השנית הקולבת למוט נאט אחתה וכד מודחן גהולבי אחתהן טא נילד אחתהן הושעי'
 ומכ' שה יהודה נכו הפגמיות נאכלת והתיכונה נארפת נאס לא טתקסה בכל לו העטלום
 כעונק אטא שאול אומר ב' מקומות היו כהר המשחה א' למטה נא' למטה הקתהונה טתקסה ככל
 לו נקטלונה לא טתקסה לא בצני קעלה שלא במלך נשלא באורם נדומים הקתהונה שהיתה
 גמורה חברים ושמי האמן נבגמים לשם ואוכלים שם קרעים קלים וכא מעשר ב' התחצנה חברים
 נבגמים לשם נאין אוכלין שם לא קרעים קלים נלא מעשר ב' לא למה לא קידנשה מפג שהיא
 הקרפה של ירושלים ולשם היו מוכרין כל תרבות של ירושלים וכאמרו לבנות אגרת קיום
 עשאנהו ינע בוק בו איהנעילו רומאי מיהודה ומירושלים מפג שבע עמ' לטא נלא
 היו יפולין לבאר נבא מפטקס כינס לא כללה נבמה היו מביחן להם מלבי יון מנשיכון
 קסמראנות כשייית לר' יי מעטן אתה כלבת נאחך היו נשואות
 לבטלן

אשר נתתי לך... שנה חמה... ארבעה חמשים... שנת חמשה עשר...
שנה חמה... ארבעה חמשים... שנת חמשה עשר...

פרק שביעי תשרי בשנה אינה נקראת ארבעה חמשים

מזכה... ארבעה חמשים... שנה חמה...
מזכה... ארבעה חמשים... שנה חמה...

פרק שמיני מדרשון בכך סודותיה

אשר נתתי לך... שנה חמה... ארבעה חמשים...
אשר נתתי לך... שנה חמה... ארבעה חמשים...

בג

וזו הנה סולתה של יסק טען מרמח מפני שהיו הכדוקים אונטל
 און שועים זומני נבם ונא היה טהם א שהחזיר לו דבר חנו מוקן א שד
 מפני שהיה משה אנה ב את אהרן אחיו אמר א יאכנס טר עבדה לא יאכל
 לחצו והיך רכר היך נצר היך רכר היך נצר היך רכר היך נצר היך רכר היך נצר
 עינך מים ושבעים המהם אל רב איהם משחק ב אל שועה שבעים ונא יהי רכר היך נצר
 בעיה שלבם אל רב בכך איהם פעת אל לאו אל הכדוב אמר ומחכים נשכיהם איהם נחוח לב
פרר תשיעי בסדר כנ כסעל איהם גלו סימנאיה מן דרעה מפני שבו יונם סימנאיה סימנא
 בעזיה וסנבדה יד בית השמונא בעלם והנפאוס ממש ואותו היום שבעים
 עשאהו ינע בז ביה ינע יום שמת הורודוס מפני שהיה הורודוס אונטל את החסמים שמתה הא לבט
 המקום כשהרשעים מסתלקים מן העולם שנא ינם ידה היתה עם לחם נכ וכתיב ויהי כאשר התגנב
 אנשי המלחמה למות מקרב העם ויאמר ה' א' נכ וכן הוא אמר איס עובדה נא שמונה עונדי נא ואמר
 ויכנו קהלך את בניה בן יהוידע ויפגע בו נכ ונא אתו היום שמת הורודוס עשאהו סנע י' כנא בו יום קר
 נחיים ולא למיספר יום שבהם הכודיים את בית אהינו מאכסנדרוס מוקדון להחבטו ואמר לו ומכור
 לו חמשה כנהן ארץ בהר המורה ונתנו להם נכאו והודעו לשמעוני הכהן מה עשה לבט בעה כחונה ו
 נענעטל כנב כחונה ויקיה ירושלים עמונשא כנליעון מכנסין כנבנים ופלאי כחונה מקי שין כנבלי שמת
 נא כנודק של אור דולקות כפעהם כל הלילה כולה הללו מהלבין מכד זה נהללו מהלבין מכד זה אמר לה
 מי הללו אמרו לו המסורות הללו היהודים שמתו כן כיון שהעטו לאנארכס זמנה להם חמה חבטו
 למשמר הראשון כנעו זה בנה אמרו להם מי איהם אמרו לו אננו אנשי ירושלים נכאנו להקטל את פני
 המלך כיון שראה אלכסנדרוס מוקדון את שמעון הכהן ירה ממורכבתו והשתתוה לו אמרו לך מן
 נזול כמורה שתחנה למה זה אמר להם דוקנו אל זה את רואה כנאט יורה למחמה ונכאז אמר
 להם למה סאתם אמרו לו מקום שאנחנו מתפללים עליך ועל מלכותך שלא תחרכ ירעך הללו הכות'
 יתנו ונחם חמד להם ומי הם הם אמרו לו הללו הכותים שעומדים לבטך אמר להם מה הם מקוהם כדכם
 מה עשו נקבוס בעקביהם ונלואוס כנבלי פוסיהם והיו מנחמים אותם על הקנאים ועל הכדוקים עד שהעטו
 להם נחיים חמיהו וזמניהו כתיבן כדרך שבהם עשור עבד אהין וכאותו היום שעטו לו כן עשאוהו
 ינע ככה כ תמניא וחיו נא למיספר שבעים יונם להיכל עמאן כל השמנים שסדיכל וסנבדה
 יד בית השמונא ונכאוס כדקי ולא מנאן אא כן אחד של שמת שהיה חתים סחוקמו של כנבן נכנל שמת
 עמאן ולא היה לו להדליק אל לא יום א' ונעשה בו נס והלל הן שמנה ימים לשנה אחת קבעים שמתה
 עובדי ומה ראו לעשות חנוכה ח' ימים והלל חנוכה שעשה משה במדבר נא עשה אא שבעת ימים
 שנא מפתח אהל מועד לא קנאו שבעת ימים נכ ואמר יהי המקרב ביום קרא את קרובי נכ ונכא
 הקהלים (וכן מנא) סנבדה שעשה שמה שלא עשאה אא שבעת ימים שנא כי חנוכה המוסח

... ומה לאו עשור חנוכה חייבים אלא בחיי חנוכה יין נכסו בכתובות
 ... שנתחננו שיד ונקנו כנגד שרץ נהנו מעסקים בחיי חנוכה לאו להולק את השות
 ... שנתחננו שיד ונקנו כנגד שרץ נהנו מעסקים בחיי חנוכה לאו להולק את השות
 ... שנתחננו שיד ונקנו כנגד שרץ נהנו מעסקים בחיי חנוכה לאו להולק את השות
 ... שנתחננו שיד ונקנו כנגד שרץ נהנו מעסקים בחיי חנוכה לאו להולק את השות

פרק עשירי טבת כגון סוכת יתבת כגון שאל על הנח מפני שסנהיו חלונות יושבי בסנהרה
 שנה ינאי החולך נשלתיסון הקבדה שבא אצל לא אחר וישראל יושב על

עמם חיי משמעו בן שעה והיו שוים שוכני הנסוח ולא היו יושבי להבא ראיה מן הדורה אחר
 נוס שומען שעה כעל שהיא ירע להבא ראיה מן הדורה יורה ראוי טעם בסנהרה נכח חיי שאיננו
 שאל חיי מן הדורה חיי ראוי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 ראיה מן הדורה חיי ראוי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה

פרק אחד עשר שבט כגון סוכת יתבת כגון שאל על הנח מפני שסנהיו חלונות יושבי בסנהרה

מה הורדוס וכשבעה בו מרינאי החולך שמתחיה היא לבטלה
 כגון חיי מן הטולם אחרו כשחלה ינאי החולך שאלו נתפס עקטם חוקני ישראל נעל חקב
 כגון חיי מן הטולם אחרו כשחלה ינאי החולך שאלו נתפס עקטם חוקני ישראל נעל חקב
 חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה
 חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה חיי טעם בסנהרה

ביה יקוי טוהא יתנו לנא למי סכר אנטשי נפויס זקס טשרט טה יהמ רדכי נאסרד טעשאוט יע אה
 בן קרוד מיניס שמת מוטה לא טמד נביח נחיש מוטר טשרט תוז ממוכנת פוהס אלח שנאוטר מוכרס
 נוהנת יתויס ונאוטר מוכי נאסרד אינה נוהנת חנא ינס א' לא נמה עירד מוכרס שלא נגרה ערה
 אלח על הקזכהס נאוטר מוכי נאסרד אנגרה ערה על הקזכהס על הקזכית מינטש נעד יקוי עק וקר
 טאכו שאנותייכין עשותי יתויס עוכס זבג שנה נשנה יי ביו ערה ערה נעבנא שיר ורופניס לעל טמק
 מפת סקר רנהו אנוביס וכשהתווע עבנדרו אנור הויס טעשאוט יעל עשאוה קוי עבט המ קויס
 שירושלם נבטיר שאל כה אמר ה' שכרי א צווי נשכנתי בתוכי ירושלם יטרחה ירושלם עיר האמת קר
 ק' זכאות קר הקנדש ואומר שבתו טרושלם ביהמוס ביהו יבנה זק נאס ה' נכו נאומר קוא יבנה טיה
 ונעתי אלח לא במחיר נח בזותר אחר ה' זכאות יי בול בית דמו עממיא טל פלעק ספחא זמנהנת
 בערן נבית זכרתי נהיה פורקן עבית שרש אכאי ינאי התולד נהרונת דהקמייס זרח מעטו נהבו
 קס טוהא נשרו במהנט רוקס נקוקס ונבטרו האנוביס שאלור מ' וס עניה נכרו עליהו נהרנס נהזיט
 זקס זיטע זונה נהכו זקס מכה רכה נהשאוירי זקס פלעק נהלכו זקס נבית זכה נישכו זקס טד
 שחורה נהרזו מעס רבי קודה אימר פוק רשיר קיה קיס כפתח נכנתי רואה חורה כמדומה
 שחיי קס יהיה נישכו זקס טד חשיכה נכחו זקס וצאור הניס שבתו מעס טעו אורו נעל ירביחיהו
 אומר נס שרשיא וזיס טהונ חכמי שרש טנה קיס נהשחוק שלש זעוב יי זעשה פה זמיו טמא
 נאמר לא נחל עק עקמה שיה רעבון כבורה טמא שרש שלש זעס זואחרו וקתכנו נעל יתרו
 שיעיס וכי שחא אינא רוב אדר נעל יתרו נפויס קעבול ס' אכנתוהי המעט אומר לוי קרפט
 שיהי שמייס אומר קיס חכו קניו קיוה פסקי כס זעפל אלח ימרו קרפנו נעל יתרו נשמיס מה
 עשה ענ ענה וטמד כרובה כדדק זעשה חדרוק ה' ביא שאל ענ משוערתי אטמודה נא קיכבה
 ענ מלכור נאכטה נאור מה ידבר בי נמה ישוב ענ נוכתי אחר רכשע בעד שמו פטקס ענ שחנ
 בכין בית נפטד נשבע אלח באמר ה' ז' ל שאנו ז' מלכי ער שערחס על כבוד הרחילו הנשמיס טיה
 עיכין טיפין אחר רכשע ראינו נא מור כסבנה חנ' נאמר אי ק' הנשמיס ק' ב' אלח נהריר
 שמועת' חמור נקס בני דמורו אומר רכשע ט' ש' א' שמו צורה שית' מער דהקמייס
 הנשמיס יתוי כמנא כ' חכר שינגר חכמיס עיפה א' טונ א' - נמיהו ראינו נא נמנר כסבנה
 חנו עמר אי ק' הנשמיס הנ' באין אל עהתב ארבע עונס כ' אל בני א' תמנר אומר רכשע נא כ' שאל
 ש' שמו רצוי כהה נעכה ו' כ' רכין ע' ע' ע' שרש מירושלם טהר דבית מפת רוב הנשמיס א' ל'
 נעס ש' קרפלט עניהס שיר' כ' ק' רכנעטעקס שאל יתרו נבו נקס אומר לה ק' א' מ' רכנעטע ט' רוב ע' ק' כ'
 א' ע' נה ביחו ע' פר הנה קנכו נה ביחו ע' פר הנה סוקד שתי יתו טעו קרפלל נאמר רכשע ח' א'
 עמך ונחלת' אש קוצאת כסד הנדול וזר' הנעניה שח' יכנלי עמנור נא כ' רוב כעסק נעל
 כ' רוב עוכד כעסק עניהס אינס יכנלי ט' א' ש' מ'

במחנה הזה שוקל למוהן בצדוק נד כרות בצות עליהן חס הן כל הימים היו והאנשים קולמוס וכל
בני אדם לבלי אונים מספיקים לכרות הצדוק עלהן בעל שנה ושנה ידבר אחר חין אנוס
נבעש נטח עזר המות מרעש באומלל י:

ואלרו הימים אמתענן בהם מן התורה ולא יחכד ולא ישרה טד הערב י פח בטמן מוקו בטו של
אדוק בעשרה בן מוקה מהם הנביאה בכז בן מוקה הושע בן נון בעשרה באייר מוקה על
הכדן שם צנו ושנה ארין הבהר בבל בן מוקה אמוש הנביא וספרו על כל ישראל בכז בסיון
בעלו הכהנים מלעגות לירושלים ביתו יחטט בן בטי בכז בן מוקה רשע ורבי שמעל בן
אישט ירבי חטיא סנן הכהנים בכז בן מוקה רבי חטיא בן ריהו וס"ד עמו" כי"ג בתמוז
נשתברו הלוחות ובעל הדמן ד נאור אכוס עמוס אר הורה והושמד כלם בהיכל באחר
האב מר אהרן הכהן בעל טמר על אבותינו שלא יכשו לחן ותוב הכהן ברא ונצטנה וכלכה
בית ונחמה העיר בית בו טבה ע מטרבי פמי אחז" בעשרה בחנונו מיר מופאי דבת הארץ
טה טמרבה בעשרה בתשה מוקה עליה בן אחיקס והיהודים אשר עמו במנפה בחמשה בן מוקה
עשרה מישל ונחמה רבי טקיכא בן יוסף בבית האסורן ומר בעשרה בו טמר טמר על אבות
חוב וטב בעשרה בו נרטר מנשה הטעל בעשרה במרחשון עגרו חרטיט כדקיה מלך יהודה
נחתו בטו לעשו בעשרה בבטלו ארץ יהויקים את המנפה שכתב בדוק בן נחיה מפי חמיה
בא בעצה נטרבה הדויה וטת פמי דלמי המטך נחושך בא טעום גימס י בא בו לא כתב ט
מלה בעשרה בו סמוך מולד בגל על ירושלים י טח בעצט מרו הכהנים אהיו פמי יהושע בן נון
בכז בו טקצו כל ישראל על שבע בעמון על פילעא בעבעה וטל כספמיה בן באר מור
מותה י בא בו ערו רטיט שנחנקו בא נכה אוימי הקטטה ארל טעיהם ישראל מן התורה
וטוד ערו רבותינו איהיו מרעטן שני נחמישי מופט נ דברס על חותן הבית וטל התורה ששפר
וטל חילול השם וטקל עתיד הקבה להכנס לשאון ולשמחה שנא והפכתי אצלם לשאון ונחמתי
נשמחתם מינעם י ארץ אחז רח מותבי שטם בעולם שנא וכל בעד לעודה נכ יהי שלום בחינך
וכ לוטן אחיו יט וכ לשון בית ק אהינו ק וראה בעים נכעיד וכל שלום וכל קטו לעמו י

خداوند تو را و تمام تو را در خدمت من استیج می کنم و احاطه می کنم
عاشق و دوست من

۴۴۴۴۴۴

7

ימינו צ"ל. ונראה שיש קשר בין השמות
אלו. וזוהי אולי הסיבה שהם נמנים
בשם אחד. אולם נראה שיש להם חשיבות
פרטית. וזוהי אולי הסיבה שיש להם
שמות כה רבים. וזוהי אולי הסיבה
שהם נמנים בשם אחד. וזוהי אולי
הסיבה שהם נמנים בשם אחד. וזוהי
אולי הסיבה שהם נמנים בשם אחד.

הלכות
 אבות
 הלכות
 אבות

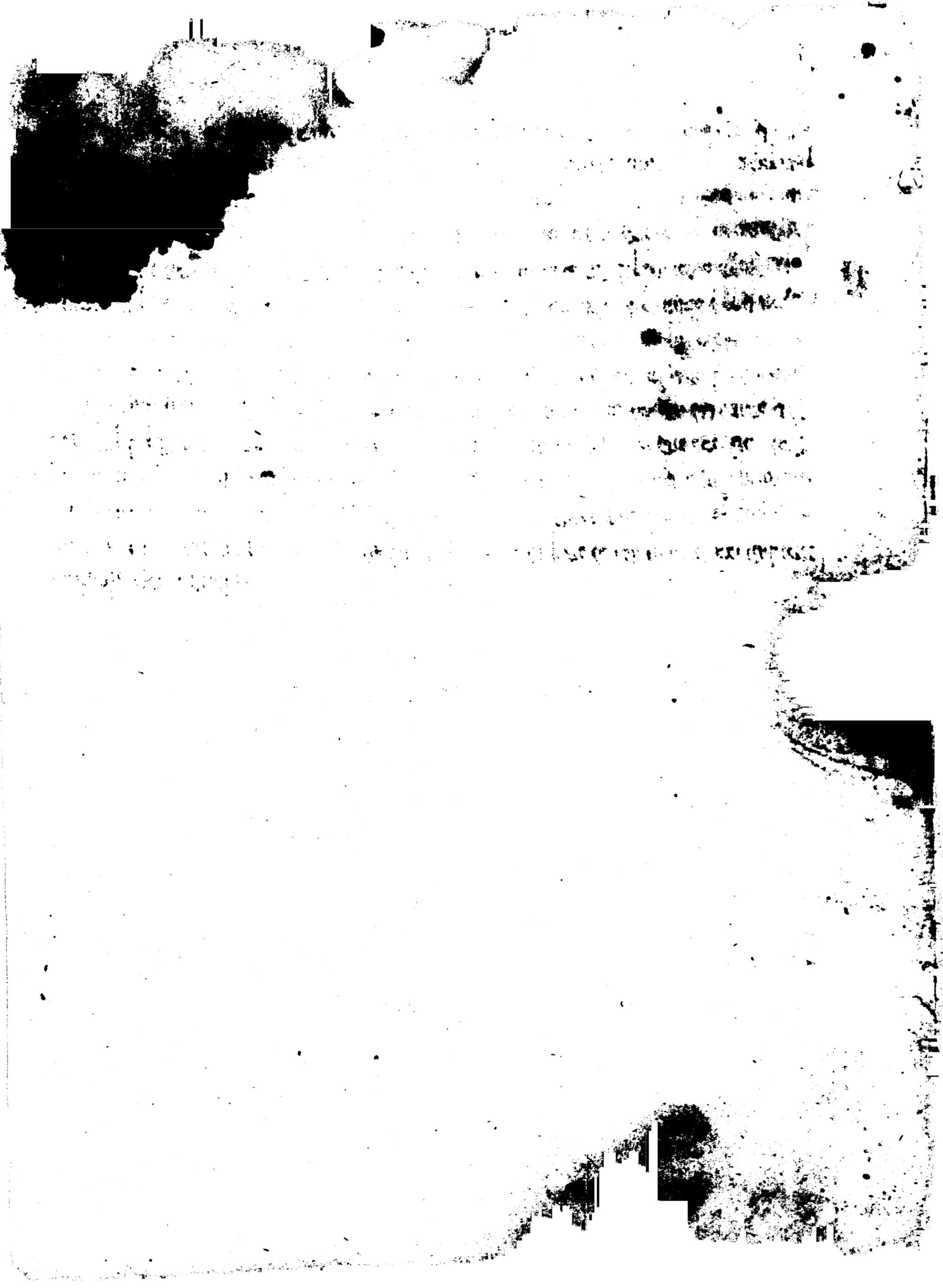
ה' ו' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
 כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
 ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט
 מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
 נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט
 ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט
 ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט
 פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט
 צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט
 ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט
 ק"י ק"יא ק"יב ק"יג ק"יד ק"יח ק"יט
 ק"כ ק"כא ק"כב ק"כג ק"כד ק"כה ק"כו ק"כז
 ק"כח ק"כט ק"ל ק"לא ק"לב ק"לג ק"לד ק"לה
 ק"לז ק"לח ק"לט ק"מ ק"מא ק"מב ק"מג ק"מד
 ק"מה ק"מו ק"מז ק"מח ק"מט ק"נ ק"נא ק"נב
 ק"נג ק"נד ק"נה ק"נו ק"נז ק"נח ק"נט
 ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט
 ר"י ר"יא ר"יב ר"יג ר"יד ר"יח ר"יט
 ר"כ ר"כא ר"כב ר"כג ר"כד ר"כה ר"כו ר"כז
 ר"כח ר"כט ר"ל ר"לא ר"לב ר"לג ר"לד ר"לה
 ר"לז ר"לח ר"לט ר"מ ר"מא ר"מב ר"מג ר"מד
 ר"מה ר"מו ר"מז ר"מח ר"מט ר"נ ר"נא ר"נב
 ר"נג ר"נד ר"נה ר"נו ר"נז ר"נח ר"נט
 ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט
 ש"י ש"יא ש"יב ש"יג ש"יד ש"יח ש"יט
 ש"כ ש"כא ש"כב ש"כג ש"כד ש"כה ש"כו ש"כז
 ש"כח ש"כט ש"ל ש"לא ש"לב ש"לג ש"לד ש"לה
 ש"לז ש"לח ש"לט ש"מ ש"מא ש"מב ש"מג ש"מד
 ש"מה ש"מו ש"מז ש"מח ש"מט ש"נ ש"נא ש"נב
 ש"נג ש"נד ש"נה ש"נו ש"נז ש"נח ש"נט
 ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט
 ת"י ת"יא ת"יב ת"יג ת"יד ת"יח ת"יט
 ת"כ ת"כא ת"כב ת"כג ת"כד ת"כה ת"כו ת"כז
 ת"כח ת"כט ת"ל ת"לא ת"לב ת"לג ת"לד ת"לה
 ת"לז ת"לח ת"לט ת"מ ת"מא ת"מב ת"מג ת"מד
 ת"מה ת"מו ת"מז ת"מח ת"מט ת"נ ת"נא ת"נב
 ת"נג ת"נד ת"נה ת"נו ת"נז ת"נח ת"נט
 צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט
 צ"י צ"יא צ"יב צ"יג צ"יד צ"יח צ"יט
 צ"כ צ"כא צ"כב צ"כג צ"כד צ"כה צ"כו צ"כז
 צ"כח צ"כט צ"ל צ"לא צ"לב צ"לג צ"לד צ"לה
 צ"לז צ"לח צ"לט צ"מ צ"מא צ"מב צ"מג צ"מד
 צ"מה צ"מו צ"מז צ"מח צ"מט צ"נ צ"נא צ"נב
 צ"נג צ"נד צ"נה צ"נו צ"נז צ"נח צ"נט
 ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט
 ק"י ק"יא ק"יב ק"יג ק"יד ק"יח ק"יט
 ק"כ ק"כא ק"כב ק"כג ק"כד ק"כה ק"כו ק"כז
 ק"כח ק"כט ק"ל ק"לא ק"לב ק"לג ק"לד ק"לה
 ק"לז ק"לח ק"לט ק"מ ק"מא ק"מב ק"מג ק"מד
 ק"מה ק"מו ק"מז ק"מח ק"מט ק"נ ק"נא ק"נב
 ק"נג ק"נד ק"נה ק"נו ק"נז ק"נח ק"נט
 ק"ס ק"סא ק"סב ק"סג ק"סד ק"סה ק"סו ק"סז
 ק"סח ק"סט ק"ע ק"עא ק"עב ק"עג ק"עד ק"עה
 ק"עז ק"עח ק"עט ק"פ ק"פא ק"פב ק"פג ק"פד
 ק"פה ק"פו ק"פז ק"פח ק"פט

וכוונתו

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. It appears to be a letter or a formal record, given the structured nature of the lines and the use of some capital letters and punctuation. The script is characteristic of early modern European handwriting, possibly from the 16th or 17th century. The text is written in a dark ink on a light-colored paper, though the image is in black and white, making some details difficult to discern. The right edge of the page shows a dark vertical strip, possibly a binding or the edge of the scanner.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a legal or administrative record. The script is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document. There are some larger, bolder words or phrases interspersed throughout the text, which might serve as section headers or key terms. The overall appearance is that of a well-used, aged piece of paper with some staining and wear.

גמלאי שבה אונג... שנים אונטהם דב אחר או כל איש... עכא טעמא שנים
... שנת אתנל דנשא וכו'... וכנס דבאונ... שבת טעמל
... לרבה גשונר... אנכי שרצה אל אי קרה... וכבר גשיר טעמל ור ואיש
... דברו ולגמר גשונר לחי אנשי... מה קצר למ שגל... למ שנת מתוך
... ונור דנשא דסכת קבוב כלשון... חיד באומרא קול דתי... סייס טעמל רבי
... קול דתי מתוך כונשי... קול דתי לחיד... טור קשא קבב קול וכער קלמא טעמלי
... או טעמל רתי לחיד באר... או דתי לחיד כונשי... וקול וכער טע... לבן לרקה ד קוש
... אף שונא טעמל אחי... כי ולרבה טעמל אונ... לפי דגשונר רתי... בי ופי אינ קרא גשונר אקב
... קרא גשונר וטלך לרבה... ונשא קב לרקה קושני... נלפי שנין חונ... נלפ דב רחר ורבה
... עמל לא שוכנס ענין וק... ונשא קב לרקה קושני... שרוא לשון כבב וכוננו לנור אקר... למ יתעביה
... למ יתעביה לפי שקול דתי לחיד... ידך על לרבה טעמל דתי... נמשל לרקה קושני... וקל שוכנע
... לקב סייס טעמל... קא קול דתי לחיד וכוננו לנור... ידך על לרבה טעמל דתי לחיד וטעמ
... דתי לחיד כונשי באופן שרוננו ד קושני

שנת תרמ"א (1840) שנת ה'תק"ע
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ב (1841) שנת ה'תק"א
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ג (1842) שנת ה'תק"ב
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ד (1843) שנת ה'תק"ג
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ה (1844) שנת ה'תק"ד
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ו (1845) שנת ה'תק"ה
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ז (1846) שנת ה'תק"ו
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ח (1847) שנת ה'תק"ז
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תרמ"ט (1848) שנת ה'תק"ח
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ם (1849) שנת ה'תק"ט
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"א (1850) שנת ה'ת"ש
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ב (1851) שנת ה'ת"א
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ג (1852) שנת ה'ת"ב
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ד (1853) שנת ה'ת"ג
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ה (1854) שנת ה'ת"ד
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ו (1855) שנת ה'ת"ה
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ז (1856) שנת ה'ת"ו
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ח (1857) שנת ה'ת"ז
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת תר"ט (1858) שנת ה'ת"ח
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת ת"א (1859) שנת ה'ת"ט
 חמשה עשר יום בטבת
 שנת ת"ב (1860) שנת ה'ת"א
 חמשה עשר יום בטבת

... ועוד דע וידין בלתי תפידן על ויש שכל עבוד
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה
... עשה ויש שכל עבוד עשה ויש שכל עבוד עשה

ועל

אד כ"ט ב"ש בית שמש... זמור יתן שפתי... קיימת... דל א"ל חשש... אד כ"ט ב"ש בית שמש... זמור יתן שפתי... קיימת... דל א"ל חשש... אד כ"ט ב"ש בית שמש... זמור יתן שפתי... קיימת... דל א"ל חשש...

א"ת

עד שיכא הינן

ג

הקדמת המלך הרי"ם
קרא ליה דנין דמלכות דגאון גאון דארון
ושיער מנשפך ד' דיוא דקד' דה' גאון
הנבחר ליה דמלכות ופייס דב' דגאון דמלכות
הנבחר ליה דמלכות ופייס דב' דגאון דמלכות
הנבחר ליה דמלכות ופייס דב' דגאון דמלכות

מקדמות דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז
כח	כט	ל	לא	לב	לג	לד	לה	לו

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז
כח	כט	ל	לא	לב	לג	לד	לה	לו

דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות

דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות
דמלכות דמלכות דמלכות דמלכות

ואמר אליו ואלה שמותם
לפי שמותיהם יז שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם

כח אף פתחם אף
וכתבתם בכתב וקשלה
אף ולימדך לק עולך עש
יתכן וישתק נבוי וכו' וישתק
אל קוח קנינו עמנו אל ד. ג. ג.
עוד דבר ד. ג. ד. ג. ד. ג.

והיה שם ה' ויבטח וימנע
ויהיה שם ה' ויבטח וימנע

איהיה	איהיה	איהיה

כח אף פתחם אף
וכתבתם בכתב וקשלה
אף ולימדך לק עולך עש
יתכן וישתק נבוי וכו' וישתק
אל קוח קנינו עמנו אל ד. ג. ג.
עוד דבר ד. ג. ד. ג. ד. ג.
והיה שם ה' ויבטח וימנע
ויהיה שם ה' ויבטח וימנע

ויאמר אליו ואלה שמותם
לפי שמותיהם יז שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם

ויאמר אליו ואלה שמותם
לפי שמותיהם יז שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם

ויאמר אליו ואלה שמותם
לפי שמותיהם יז שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם

ויאמר אליו ואלה שמותם
לפי שמותיהם יז שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם
אלה שמותיהם ואלה שמותיהם

אלה ז' חלקים
היה זה קשר
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב

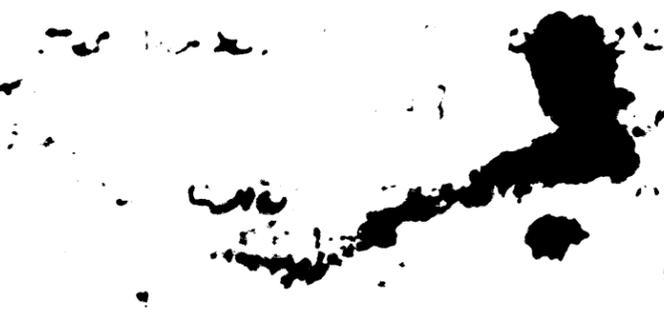
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב
הנה מה שכתב

יהוה ז"ש י"א ז"ק	צברוקס יצחק יעקב	צברוקס ישחק יעקב	זכרון יש י"א אהיה	<div style="border: 2px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>זכרון יש י"א אהיה</p> </div>	

ז' חלקים יצחק יעקב הרי כאן אהיה ז' חלקים ז' חלקים
שמתקן שלש השנים לתוך ארבע שנים מבונים חן לנפש חן וקוף ר'
מחברים ה' מחברים ל' מחברים כאן סוף ז' יצחק ז' חלקים חן לנפש חן וקוף ר'
אברהם הוא ל' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים
ישחק ז' חלקים יעקב ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים
ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים
ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים
ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים
ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים ז' חלקים

Handwritten text in Arabic script, appearing to be a list or record of items. The text is written in a cursive style and is somewhat faded. It includes several lines of text, possibly describing quantities or types of goods. Some legible words include "العدد" (number) and "القيمة" (value).

והוא כבודו וזוהי הנהגתו
הוא הנהגתו וזוהי הנהגתו

והוא כבודו וזוהי הנהגתו
הוא הנהגתו וזוהי הנהגתו

ספר חינוך
פרק כ"ג
ענין השבת
והיום טוב

והיום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

השבת ויום טוב
הוא שבת ויום טוב
ועל השבת ויום טוב
אמר רבינו

איש ילד ונפיקו

אדם ילד ונפיקו

פרי שוק

כִּי תִשָּׂא קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ

וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ

ס

וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ

וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ
וְהִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ וְהִשְׁמַעְתָּ

נחום

אין זיווה נעשה
אם איתא
איתא נעשה נעשה

אם איתא

אם איתא

אם איתא איתא איתא
אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

אם איתא איתא איתא

חל

חל

חל

חל

חל

חל

בית שני

דענסע
מיר זענען

דער זון
און די מאנע

ווי איר זענט איר
און איר זענט איר
און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

און איר זענט איר
און איר זענט איר

כנעני

דברי חיים

כבוד ליהודה בן יוסף

בית יוסף

הספר הזה

הוא מאת

הרב רבנו

הגאון

המפורסם

השם

הוא מאת

הרב

הגאון

הוא מאת

הרב רבנו

הגאון

המפורסם

השם

הוא מאת

הרב

הגאון

השם

הוא מאת

הוא מאת

הוא מאת

הנהגתו ופועליו
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר

אין לנו
לדעת
לדעת
לדעת
לדעת
לדעת
לדעת
לדעת

הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר

הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר

הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר
הוא המורה לנו
בכל דבר

כס נגד חיי על לחה
במקום

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten notes or a list on the left margin, including the numbers 17, 18, 19, and 20.

04284

Buena Vista

Mr Isaac Daniel
Santitas de Bicuichlim

1840